

A Fővárosi Ítéltábla dr. Desics Péter ügyvéd (1137 Budapest, Katona József utca 39. I/4.) által képviselt Csuday Gábor Tamás (1025 Budapest, Kavics utca 1. I/3.) felperesnek, dr. Geszti Gábor jogi előadó által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen, közérdekű adatok kiadása iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Szepesi és Társai Ügyvédi Iroda (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., ügyintéző: dr. Feldmájer Lea ügyvéd) által képviselt Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29.) I. rendű, dr. Ferenczi Mónika ügyvéd (1145 Budapest, Róna utca 174.) által képviselt MTM-SBS Televízió Zrt. (1145 Budapest, Róna utca 174.) II. rendű alperesi beavatkozó, a Fővárosi Törvényszék 2012. július 18. napján meghozott, 25.P.21.195/2012/14. számú ítélete ellen az I. rendű alperesi beavatkozó részéről 15., a II. rendű alperesi beavatkozó részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében az alperes kezelésében levő, az analóg audiovizuális jogosultság tekintetében 2011. december 27. napjától 2012. június 9. napjáig a médiaszolgáltatás végzésére az I. rendű és II. rendű alperesi beavatkozóval kötött hatósági szerződések kiadására kérte kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy ezeket a szerződéseket kizárólagos állami tulajdont képező frekvenciák hasznosítására kötötte az alperes, tehát azok állami vagyonnal kapcsolatosak, így közérdekű adatnak minősülnek.

A felperes pernyertessége érdekében Hüttl Tivadar felperesi beavatkozó a felperes keresetéhez csatlakozva szintén az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsősorban arra hivatkozott, hogy a kiadni kért dokumentumok olyan üzleti titkot tartalmaznak, amelyek miatt a szerződő médiaszolgáltatók adatainak védelme érdekében tekintettel kell lennie arra, hogy nem

vonhatja el a titokgazda médiaszolgáltatók rendelkezési jogát, kötve van üzleti titokra való hivatkozásukhoz és ahhoz, hogy a szerződéseket zártan kérték kezelni. A szerződő médiaszolgáltatók elkészítettek egy olyan szerződéses változatot, amelyben az üzleti tevékenységük szempontjából leginkább érzékeny adatok már nem szerepelnek. A kitakart részek olyan adatokat tartalmaznak, amelyekből üzleti stratégiájukra, terveikre lehet következtetni, így megismerésük hátrányosan befolyásolná a helyzetüket a médiaszolgáltatók közötti éles versenyben. A közérdekű adatokhoz való jog ezekben az esetekben nem áll arányban azzal a sérelemmel, amely a kitakart részek nyilvánosságra hozatala okozna a számukra. Figyelemmel arra is, hogy a felperes újságíró, így várható, hogy a szerződések tartalmáról cikket közöl.

Hivatkozott arra is, hogy a közigazgatási hatósági eljárás alapján köteles eljárni, a vele szerződő felek a Ket. szerint ügyfélnek tekinthetők, így a vele szerződő I. és II. rendű alperesi beavatkozók nyilatkozatai szerint jogosult eljárni, illetve a felperes a Ket. szabályai szerint kérhet másolatot az igényelt szerződésekből.

Az alperes pernyertessége érdekében I. rendű beavatkozóként a perbe beavatkozó Magyar RTL Televízió Zrt. a kereset teljes elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a szerződés egésze nem minősül közérdekű adatnak, és egyébként is teljes egészében üzleti titkát képezi, amelynek nyilvánosságra kerülése sértené a jogszerű gazdasági, piaci, pénzügyi érdekeit. A hatósági szerződés azon részei, amelyek nem képeznek üzleti titkot, nyilvánosak, az Országgyűlési beszámolókból egyébként is megismerhetők.

A II. rendű alperesi beavatkozó – MTM-SBS Televízió Zrt. – is a kereset teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kiadni kért, alperessel kötött hatósági szerződésben foglaltak különösen a szerződés egésze, nem közérdekű adat, és az nem is a közvagyon hasznosítására vonatkozik, különös tekintettel arra, hogy a szerződés 2012. július 9. napján már hatályát veszítette. Ezen kívül arra utalt, hogy a szerződés üzleti titkokat tartalmaz, ezen kívül olyan vállalások is szerepelnek benne, amelyek nem tartoznak az alperes hatáskörébe, így ezek semmiképpen nem minősülnek közérdekű adatnak. Hivatkozott arra is, hogy a hatósági szerződésről jogszabályokból és egyéb nyilvános információforrásokból tudomást lehetett szerezni.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, és ítéletével kötelezte az alperest, hogy adja ki a felperesnek 15 napon belül az általa 2011. december 12. napján a Magyar RTL Zrt-vel, valamint a 2011. december 27. napján az MTM-SBS Zrt-vel kötött műsorszolgáltatásra vonatkozó hatósági szerződések másolatát.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 30.000 forint + áfa perköltséget, továbbá kötelezte az I. és II. rendű alperesi beavatkozókat, hogy fizessenek meg a felperes részére 15 napon belül 30.000 forint + áfa perköltséget.

A tárgyi illetékmentesség folytán le nem rótt 36.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy az a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság hivatkozott a 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 31. § (1), (3) és (4) bekezdéseire, a 3. § 5. pontjára, a 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 123. § (1) bekezdésére, a 132. §-ára és a 63. § (9) bekezdésére.

Megállapította, hogy a felperes a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő határidő betartásával nyújtotta be a keresetét a törvényszékre. Az alperes nem vitatottan közfeladatot ellátó szerv, amelynek kezelésében vannak azon szerződések, amelyek másolatát a felperes, mint közérdekű adat kiadását kérte. Az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy az alperes nem vitatta azt, hogy a felperes által kiadni kért szerződések közérdekű adatnak minősülnek, míg az alperesi beavatkozók úgy foglaltak állást, hogy a szerződés másolatának kiadása nem lehet a per tárgya, mivel csak meghatározott adatok kiadására van jogi lehetőség, azonban ilyen konkrét adatokat a felperes nem jelölt meg.

Az elsőfokú bíróság az Mttv. 207. §-a, valamint a 48. § (1) bekezdése alapján külön foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a kiadni kért szerződések közérdekű adatnak minősülnek-e. E körben kiemelte, hogy az Info tv. rendelkezései alapján a közérdekű adat kiadása iránti pernek szerződés kiadása is lehet tárgya. A felperes jelen perben a szerződésbe foglalt közérdekű adatok kiadását kérte, amelynek nem mond ellent az Mttv. hivatkozott rendelkezése. Ennélfogva a kiadni kért szerződéseknek, mint közérdekű adat kiadása iránti kérelemnek helye van.

Ezt követően az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a szerződések üzleti titkok körébe tartoznak-e, amely miatt kiadásuk megtagadása az alperes részéről megalapozott volt.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az alperes azt nem vitatta, hogy a szerződéseknek vannak közérdekű adatnak minősülő részei, azonban ezek kiadását csak olyan módon nem ellenezte, hogy az I. és II. rendű alperesi beavatkozók által meghatározott üzleti titoknak minősülő részek kitakarásra kerüljenek, majd nyilatkozatát úgy tartotta fenn, hogy a szerződések egész terjedelmében üzleti titkot képeznek, így ezek kiadására az Info tv. 27. §-a alapján nem kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság hivatkozott az Info tv. 27. § (2) bekezdésére, és a (3) bekezdés utaló szabályából következően a Ptk. 81. § (2) és (3) bekezdésére, valamint az Info tv. 31. § (2) bekezdésére.

Kifejtette, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a perbeli szerződések üzleti titkot képeznek.

A becsatolt és zártan kezelt szerződések megtekintése után az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett szerződések nem tartalmazznak olyan adatot, információt, amelyek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek általi megismerése, felhasználása a jogosultaknak – I. és II. rendű alperesi beavatkozókknak – jogszerű pénzügyi, gazdasági és piaci érdekét sértené, vagy veszélyeztetné.

Az alperes őrizetében levő I. és II. rendű alperesi beavatkozókknal kötött hatósági szerződések kizárólagos állami tulajdonban levő frekvenciák hasznosításáról szólnak, ezért

az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem tartoznak az üzleti titokkörbe, mintegy kivétel alóli kivételek a Ptk. 83. § (3) bekezdésében szabályozottak alapján.

A szerződések tanulmányozása alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azok nem tartalmaznak technológiai eljárásokra, műszaki megoldásokra, gyártási folyamatokra, munkaszervezési és logisztikai módszerekre know-how-ra vonatkozó adatokat, így a szerződések egyes részeinek üzleti titokként történő kezelése, vagy a felperes részéről való meg nem ismerhetősége nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság – bár nem jogi relevanciával bíró módon – figyelembe vette azt a tény is a gazdasági érdeksérelem megítélése szempontjából, hogy az érintett szerződések már 2012. július 9-én hatályukat veszítették.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy az alperesnek a szerződéseket ki kell adnia a felperes részére, mivel azok közérdekű adatnak minősülnek, üzleti titok fogalma alá esnek, de a Ptk. 81. § (3) bekezdésében foglaltak miatt nem védettek. Az adatkezelő alperest az elsőfokú bíróság az Info tv. 37. § (7) bekezdése alapján kötelezte a közérdekű adat közlésére.

Az elsőfokú bíróság a perben mind a felperesi, mind az alperesi oldalon engedélyezte a beavatkozást, mert úgy ítélte meg, hogy annak törvényi feltételei a jogi érdekek valószínűsítése miatt fennállnak.

A perköltség viselésére a Pp. 78. § alapján kötelezte a pervesztes alperest és az alperesi beavatkozókat.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és II. rendű alperesi beavatkozók éltek fellebbezéssel.

Az I. rendű alperesi beavatkozó az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Kifejtette, hogy az álláspontja továbbra is az, hogy közte és az alperes között létrejött hatósági szerződés teljes egészében nem lehet közérdekű adat. Az Info tv. közérdekű adat fogalommeghatározására hivatkozva azt emelte ki, hogy a közérdekű adat definíciója és az e mögött meghúzódó törvényhozói akarat alapján a hatósági szerződés teljes egésze nem lehet közérdekű adat tekintettel arra is, hogy az alperes működésére vonatkozó olyan adatok, amelyek az állami vagyonnal való gazdálkodás ellenőrzésére szolgálhatnak, nyilvánosak, azokat az alperes az Országgyűlési beszámolójában nyilvánosságra hozza. A hatósági szerződésben megjelölt bizonyos adatok, mint pl. a műsorstruktúra, az erre vonatkozó kötelezettségvállalás nem közérdekű adatok, ezen szerződéses elemek nem állnak ugyanis szoros összefüggésben az alperes közfeladatának ellátásával.

Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság osztaná az elsőfokú bíróság téves álláspontját és a hatósági szerződés egészét közérdekű adatként kategorizálná, akkor azok szinte teljes egészében üzleti titkot képeznek, tehát a szerződés egésze semmiképp nem bocsátható a felperes rendelkezésére. Utalt az Info tv. 27.§ (3) bekezdésére, valamint a Ptk. 81. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra, és azt fejtette ki, hogy a nyilvánosságra hozatal nem

eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a technológiai eljárásokra, műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás folyamán többször rámutatott arra, hogy a perbeli szerződés nyilvánosságra hozatala miért sértené jogszerű pénzügyi, gazdasági és piaci érdekeit. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott időmúlás, amely szerint a kérdéses szerződések már hatályukat veszítették, irrelevánsnak tekinthetők, mert a titok jellege attól még megmarad, hogy egy bizonyos tevékenység már lezárult.

Az I. rendű alperesi beavatkozó álláspontja szerint a Ptk. 81. § (3) bekezdéséből következően bármilyen olyan adat üzleti titok körébe eshet, amely megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, tehát nem csak a törvényben példálózó jelleggel felsorolt területekre eső adatok.

Az I. rendű alperesi beavatkozó sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság Hüttl Tivadar beavatkozási kérelmének a felperes pernyertessége érdekében helyt adott, tekintettel arra, hogy beavatkozáshoz fűződő jogi érdeket nem jelölt meg, és nem igazolt, csupán egy újabb eljárást kreált beavatkozási alapnak. Ezen kívül megjegyezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében tévesen adott tájékoztatást, hogy az elsőfokú ítélet elleni jogorvoslati kérelmet melyik bírósághoz kell címezni.

A II. rendű alperesi beavatkozó is az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Ezen kívül fellebbezése Hüttl Tivadar beavatkozási kérelmének helyt adó végzés és az indítványozott zárt tárgyalás elrendelésének mellőzése ellen is irányult.

A II. rendű alperesi beavatkozó álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, ezen kívül nem tárta fel a tényállást, és hiányos tényállásból helytelen jogi következtetést vont le. Előadta, hogy a közérdekű adatokkal kapcsolatos álláspontját a per során megváltoztatta, és úgy nyilatkozott, hogy a szerződések tartalma nem minősül közérdekű adatnak, így az elsőfokú ítéletben foglalt azon megállapítás, miszerint az alperes által nem volt vitatott, hogy a felperes által kiadni kért szerződések közérdekű adatnak minősülnek, nem felel meg az alperes által a per során előadott érdemi nyilatkozatnak.

Az elsőfokú ítélet indokolása külön kitér arra, hogy a szerződés mint egész minősíthető-e közérdekű adatnak, valamint hogy a bíróság vizsgálódott alperesi kimentési körben, azt azonban az elsőfokú bíróság nem vezette le, hogy mely jogszabályokból, mely rendelkezések alapján minősültek a szerződésben foglalt valamennyi információk közérdekű adatnak. E körben II. rendű alperesi beavatkozó arra mutatott rá, hogy külön kell választani annak a kérdésnek a megítélését, hogy egy szerződés egésze minősülhet-e közérdekű adatnak attól, hogy a szerződésben foglalt valamennyi rendelkezést és az ott rögzített összes információ mindegyikét az elsőfokú bíróság egyes rendelkezések részletes vizsgálata nélkül közérdekű adatnak minősítette, tehát nem rendelte el egyes rendelkezések kitakarását, titkosítását sem. Az elsőfokú bíróság azonban nem tett eleget az indokolási

kötelezettségének, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz sem jogszabályi rendelkezésre utalást, sem annak indokolását, hogy mely tények és mely szabály alapján minősítette az elsőfokú bíróság közérdekű adatnak a per tárgyát képező hatósági szerződéseket, már önmagában is jogszabálysértő.

Azt a II. rendű alperesi beavatkozó sem vitatta, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, és azt sem, hogy a per tárgyát képező szerződések az alperes őrzésében vannak. Csak azt feltételezi, hogy az elsőfokú bíróság az Info tv. 3. § 5. pontját vette alapul annak megállapításához, hogy a per tárgyát képező szerződésekben foglalt összes rendelkezés közérdekű adat, mivel ebben a körben egyéb releváns jogszabályra nem hivatkozott. Utalt az Info tv. közérdekű adat definíciójáról szóló 3. § 5. pontjára és arra mutatott rá, hogy ezen rendelkezés is a megkötött szerződésekre vonatkozó adatot tekintti közérdekű adatnak, és nem a megkötött szerződések tartalmát. Amennyiben a törvényalkotó akarata az lett volna, hogy a közfeladatot ellátó szerv által megkötött szerződéseket teljes egészében közérdekű adatnak minősítse, úgy a rendelkezés a megkötött szerződések tartalmát említeni példalózó jelleggel.

A II. rendű alperesi beavatkozó által tehát nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság mi alapján jutott arra a következtetésre, hogy a teljes hatósági szerződések, azok minden egyes rendelkezése kivétel nélkül közérdekű adatnak minősülnek, és az elsőfokú ítélet nem tartalmazta annak indokolását sem, hogy az elsőfokú bíróság miért hagyta figyelmen kívül a II. rendű alperesi beavatkozó azon hivatkozását, hogy az Mttv. 160.§ (2) bekezdése értelmében a hatósági szerződésben az ügyfél olyan kötelezettséget is vállalhat, amely nem tartozik az alperes hatáskörébe és így ipso iure nem minősül közérdekű adatnak sem.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért nem fogadta el az alperes által benyújtott hatósági szerződések legszenzitívebb titkokat nem tartalmazó ún. kitakart változatait, és mely tényezők vizsgálata és figyelembevételére alapján döntött úgy, hogy az ezen változatokból törölt információk nyilvánosságra hozatala nem sérti a beavatkozók üzleti érdekeit. Annak megítélése, hogy mely információ minősül üzleti titoknak, az minden esetben a titok jogosultjának pénzügyi, gazdasági és piaci érdekei viszonylatában ítéltető meg, így azt az üzleti titok jogosultjának érdekei, üzleti kapcsolatai és viszonyrendszere fényében kell elbírálni, hogy egy adott információ kiadása sérti-e a titokgazda érdekeit. Az elsőfokú bíróság azonban erre vonatkozóan bizonyítást nem folytatott le, ezeket a szempontokat nem vizsgálta és az sem állapítható meg, hogy milyen indokok alapján jutott arra a következtetésre, hogy a per tárgyát képező hatósági szerződések egyetlen rendelkezése sem minősül üzleti titoknak, illetve olyan információnak, amelynek nyilvánosságra hozatala a beavatkozók üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okoz. Éppen annak vizsgálata céljából indítványozta a zárt tárgyalás tartását, hogy ezzel kapcsolatos érveit kifejtse, azonban az elsőfokú bíróság ennek nem adott helyt. A fellebbezése ezért a zárt tárgyalás elrendelését mellőző döntése ellen is irányul.

Kiemelte, hogy a Ptk. 81. § (3) bekezdése, amely általános szabályként rögzíti, hogy az állami vagyonnal gazdálkodásra vonatkozó adat nem minősül üzleti titoknak példalózó jelleggel sorol fel néhány olyan adatot, aminek nyilvánosságra hozatala olyan adatokhoz való hozzáférést jelentene, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése

szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Az Info tv. 27. § (3) bekezdése és a Ptk. 81. §-a alapján a II. rendű alperesi beavatkozó álláspontja szerint okszerű következtetés vonható le arra, hogy a törvényalkotó a közérdekű adat nyilvánossága alóli kivételként szabályozza azon adatok körét, amelyek megismerése aránytalan sérelmet okozna az üzleti tevékenység végzése szempontjából. Ezen adatok köre nem fedi le teljesen az üzleti titok fogalmát, azonban a védett adatok köre nagyon hasonló az üzleti titokhoz, mint azt a példaként felsorolt adatfajták köre is mutatja. A példák az üzleti tevékenységre nézve aránytalan sérelemmel járó, legtipikusabb eseteket nevezik meg. A II. rendű alperesi beavatkozó ebben a körben arra hivatkozott, hogy a médiaszolgáltatás speciális üzleti tevékenység, amelyre minden tekintetben az általánostól eltérő szabályok vonatkoznak. A II. rendű alperesi beavatkozó főtevékenysége műsorszolgáltatás, így ezen tevékenység során fogalmilag kizárt gyártási folyamatra, vagy logisztikai módszerre, esetleg műszaki megoldásra vonatkozó adatokra hivatkozni, mint ahogy az a Ptk. 81. § (3) bekezdésében szerepel. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ne lennének a II. rendű alperesi beavatkozó üzleti titkai, és a hatósági szerződések ne tartalmazzanak olyan adatokat, amelyek nyilvánosságra hozatala sérti üzleti tevékenységét, mégpedig jelentős mértékben és aránytalan módon. A II. rendű alperesi beavatkozó álláspontja szerint a bíróságnak egyéni elbírálás és mérlegelés alapján kell megítélnie azt, hogy mely adatok szenzitivitása követeli meg azok titokban tartását, még abban a nemvárt esetben is, ha a szerződése egésze közérdekű adatnak minősülne. Az alperes az elsőfokú eljárás során megjelölte, hogy milyen adatfajták tekinthetők üzleti titoknak, és e körben olyan információkra hivatkozott, amelyek megismerése II. rendű alperesi beavatkozó üzleti tevékenységének végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Ezzel a II. rendű alperesi beavatkozó is teljes mértékben egyetért, és kiemelte, hogy a műsor struktúrájára, műsorszerkezetére vonatkozó kötelezettségek olyan információk, amelyek nyilvánossá válása a versenytársak számára a saját műsorszerkezetük megfelelő átalakítására vonatkozó információként szolgálhat. Amennyiben tehát a versenytársak tudomást szereznek arról, hogy a II. rendű alperesi beavatkozó egy bizonyos időtartamban, bizonyos típusú műsor sugárzására köteles, úgy a versenytársak ehhez igazodva műsorstruktúrájukat úgy tudják átalakítani, amellyel a II. rendű alperesi beavatkozó műsorainak nézettségét ronthatják. Az ebből adódó nézettségcsökkenés aránytalan és súlyos sérelmet okozna üzleti tevékenységének végzése szempontjából. Hivatkozott arra, hogy egy műsor sugárzási időpontja, vagy annak megváltoztatása üzleti döntés, és a sugárzási időpont nyilvánosság felé történő kommunikációja is minden esetben marketing szempontok alapján hozott üzleti döntés, azonban a hivatalos kommunikációt megelőzően szigorú üzleti titkot képez.

A II. rendű alperesi beavatkozó a Pp. 5. § (2) bekezdésére hivatkozással sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság zárt tárgyalás elrendelésére irányuló kérelmének nem adott helyet, így megakadályozta, hogy az üzleti titok körében hatékonyabban tudjon védekezni és érvelni, mert a nyilvánosság kizárásának mellőzése miatt tartani kellett attól, hogy az általa előadott és üzleti tevékenységre vonatkozó titkos információk nyilvánosságra kerülnek. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság helyt adott Hüttl Tivadar beavatkozási kérelmének, aki a Társaság a Szabadságjogokért munkatársa, alappal tarthatott attól, hogy a per során az általa előadott, üzleti titkot képező információk nyilvánosságra kerülnek, tekintettel arra is, hogy a tárgyalások jegyzőkönyvei a TASZ honlapján a nyilvánosság számára elérhetőek. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon mellőzte a zárt tárgyalás elrendelését, és

egyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság zárt tárgyalást rendeljen el üzleti titkainak megőrzése végett. Hivatkozott a Pp. 8. §-ára, amely szerint a perbeli jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni, és sem a beavatkozás jogintézményét, sem más perbeli jogosultságot nem lehet visszaélésszerűen gyakorolni, így a perbe való beavatkozás nem irányulhat kizárólag arra, hogy a beavatkozó a felek által a perben előadott adatokhoz hozzájusson és azokat nyilvánosságra hozza. Itt utalt arra is, hogy a felperesi beavatkozó beavatkozási kérelmét azt követően terjesztette elő, hogy II. rendű alperesi beavatkozó zárt tárgyalás elrendelését indítványozta.

Mindezek alapján a kereset teljes elutasítását kérte, és abban az esetben, ha ezt a másodfokú bíróság nem találja megalapozott indítványnak, úgy a közte és az alperes között 2011. december 27. napján létrejött hatósági szerződésnek az egyes, titkos adatokat nem tartalmazó ún. kitakart változatának kiadását kérte elrendelni.

Az I. és II. rendű beavatkozók indítványt terjesztettek elő arra vonatkozóan, hogy abban az esetben, ha a másodfokú bíróság úgy ítéli meg, hogy az üzleti titokkal kapcsolatosan további bizonyítás elrendelése szükséges, az elsőfokú bíróság ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítsa azzal, hogy ebben az esetben a bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság zárt tárgyaláson folytassa le.

Az alperes az alperesi beavatkozók fellebbezésére tekintettel nyilatkozatot terjesztett elő, amelyben azt fejtette ki – egyetértve az alperesi beavatkozók fellebbezésében foglaltakkal –, hogy törvénysértő módon minősítette az I. és II. rendű alperesi beavatkozókval megkötött hatósági szerződéseket közérdekű adatnak az elsőfokú bíróság, ráadásul nem is adott érdemi indokolást arra nézve, hogy milyen jogi és ténybeli alapon jutott erre a következtetésre. Az elsőfokú bíróság az ítéletében azt rögzítette, hogy a szerződések közérdekű adatoknak minősülése tekintetében a bizonyítás a felperest terheli, ugyanakkor semmilyen indokolás nincs arra, hogy a felperes e körben terjesztett-e elő bizonyítást, illetve azt az elsőfokú bíróság miként értékelte, e helyett a II. rendű alperesi beavatkozó érvelését cáfolta, és indokolás nélkül állapította meg tényként, hogy a két szerződés maga közérdekű adat. Rámutatott arra is, hogy iratellenesen került rögzítésre, miszerint nem vitatta azt, hogy a kiadni kért szerződések közérdekű adatokat tartalmaznak. Az elsődleges nyilatkozata ugyanis azt tartalmazta, hogy azt nem vitatja, hogy a kiadni kért szerződések egyes részei közérdekű adatnak minősülnek, de később azon hivatkozás mellett, hogy a szerződések teljes terjedelmükben üzleti titkot képeznek, visszavonta annak elismerését is, hogy a szerződések egyes részei közérdekű adatnak minősülnek, csatlakozva az alperesi beavatkozók álláspontjához, miszerint a perbeli hatósági szerződések egésze nem minősülnek közérdekű adatnak. Ezen alperesi beavatkozási hivatkozással – és az alperes ehhez csatlakozó nyilatkozatával – az elsőfokú bíróság részletesen nem foglalkozott, így az elsőfokú bíróság ítéletéből nem állapítható meg okszerűen, hogy milyen adatok alapján tekintette az elsőfokú bíróság közérdekű adatoknak a perbeli szerződéseket.

Az alperes szerint az üzleti titokkal kapcsolatos elsőfokú bírósági megállapítás sem elfogadható, és ellentmondásos is az a megállapítás az indokolásban, hogy a szerződések a Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján nem tartoznak az üzleti titokkörbe, később azonban a

szerződésekre, mint üzleti titkot tartalmazó iratokra hivatkozik, amelyeket a Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján, mint nem védett szerződéseket ki kell adnia.

Rámutatott arra, hogy az üzleti titok védelméhez fűződő személyhez fűződő jog az I. és II. rendű alperesi beavatkozó jogi személyeket is megilleti, amely jog biztosítására, védelmére a hatósági eljárás során, illetve a közérdekű adatok megismerésére irányuló igények teljesítése során figyelemmel kellett lennie, tekintettel arra is, hogy az I. és II. rendű alperesi beavatkozók a szerződések tartalmát üzleti titoknak minősítették, amelynek felülbírálatára ő nem jogosult. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az üzleti titokra vonatkozó nyilatkozatára a bizonyítás vonatkozásában nem tett érdemi megállapításokat és indokolást sem. Kiemelte, hogy az I. és II. rendű alperesi beavatkozóknál jelentkező üzleti tevékenységükre kiható aránytalan sérelem tekintetében előterjesztett részletes bizonyítást az elsőfokú bíróság nem fogadta el, és ennek a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütköző módon az indokát sem adta. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 81. § (3) bekezdésében a szerződések nyilvánosságára hozatalának korlátozását megalapozó feltételek csak példálózó jellegűek, ezek mellett a nyilvánosságra hozatal korlátozható olyan részekre vonatkozóan is, amelyek megismerése az I. és II. rendű alperesi beavatkozó üzleti tevékenységében aránytalan sérelmet okoznak. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott kiterjesztő értelmezés oda vezet, hogy az alperesi ügyfelek minden adata megismerhető, beleértve a jogi személyek üzleti titkát, illetve a természetes személyek személyes adatait. Az ilyen értelmezés az alperesi álláspont szerint túlzó, aránytalan, nincs tekintettel az alperes kezelésében levő adatok szenzitív voltára, így az alperesi beavatkozók személyhez fűződő jogainak védelmére, az alperesi hatóság ügyfeleinek adatvédelemhez fűződő jogára.

Az alperes az I. és II. rendű alperesi beavatkozók fellebbezése alapján indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A felperes azt emelte ki, hogy a szerződés egésze kiadható mint közérdekű adat, az alperesi oldal tévesen értelmezi a „szerződésekre vonatkozó adat” törvényi fogalmat, mert ez csak olyan értelemben bír jelentőséggel, hogy milyen körben kéri az adatok kiadását. Tekintettel arra, hogy a megjelölt szerződéseket nem ismeri, nem is tudja pontosan megjelölni, hogy azon belül mely részek kiadását kéri közérdekű adatként.

Az I. és II. rendű alperesi beavatkozó fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben felülbírálható volt.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során nem tett olyan intézkedést, illetve nem követett el olyan mulasztást, amely lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, és amellyel az alperest, illetve az alperesi beavatkozókat korlátozta volna abban, hogy a perbeli álláspontjukat megfelelő módon kifejthessék és alátámaszthassák.

A Fővárosi Ítéltábla is úgy ítélte meg, hogy a zárt tárgyalás elrendelése nem volt indokolt, és emiatt utasította el a II. rendű alperesi beavatkozónak a fellebbezési eljárásban is zárt tárgyalás elrendelésére irányuló kérelmét. Az alperes és az alperesi beavatkozók nem voltak elzárva így sem attól, hogy az üzleti titokkal kapcsolatos érvelésüket kifejthessék, a szerződési pontok megjelölése és az általuk üzleti titoknak tartott üzleti tevékenységük szempontjából aránytalan sérelmet okozó szerződési feltételek általános megfogalmazású körülírásával rámutassanak a különösen szenzitív szerződési tartalmakra.

A szerződések áttanulmányozását követően – egybevetve a teljes hatósági szerződéseket és azok alperesi beavatkozók által az üzleti titok miatti kitakart változatait – a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli igény érdemi elbírálásához további bizonyítás elrendelésére nincs szükség, a szerződések jellegére tekintettel és értelmezésük alapján külön szakértői bevonás nélkül is állást lehet foglalni abban a kérdésben, hogy a szerződések egésze tekinthető-e közérdekű adatnak, illetve vannak-e olyan szerződési megállapodások, amelyek megismerése az alperesi beavatkozók számára az üzleti életben való részvétel során olyan aránytalan sérelmet okozna, amely miatt azok megismerése jogosan került megtagadásra.

A Fővárosi Ítéltábla elsősorban azt emeli ki, hogy a közérdekű adatok megismerése kiemelt fontosságú alapjog. Azt nem csak az Alkotmány tartotta fontosnak elismerni a 61. § (1) bekezdésének, hanem a perbeli jogvita elbírálásakor irányadó 2012. január 1. napjától hatályos Magyarország Alaptörvénye is, amikor a Szabadság és a felelősség megnevezésű részének VI. cikk (2) bekezdésében rögzítette, hogy mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. A közérdekű adatok megismerésének fontossága olvasható ki az Alkotmánybíróság 34/1994. (VI. 24.) AB határozatából, amikor az információszabadság korlátozását akkor tartja elfogadhatónak, ha azt más alapjog érvényesülése kényszerítően indokolja.

A 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 5. pontja határozza meg a közérdekű adat fogalmát. Ennek megfelelően – a perbeli jogvitát érintően – közérdekű adat a közfeladatot ellátó szerv kezelésében levő, közfeladat ellátásával összefüggésben keletkezett – személyes adat fogalma alá nem eső – bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret – függetlenül a kezelés módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől – így különösen gazdálkodásra megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

Az alperes a médiaszolgáltatásról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 123. § (1) bekezdése szerint, önálló hatáskörű, Országgyűlés felügyelete alatt álló jogi személy, amely a 132. § alapján közfeladatot ellátó szerv. Ebből következően az alperes kezelésében levő adat közérdekű adat és az Info tv. 26. § (1) bekezdésének megfelelően lehetővé kell tennie, hogy erre irányuló igény alapján azt bárki megismerhesse, az e törvényben meghatározott kivételekkel.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli esetben közérdekű adatnak maga az alperes és az alperesi beavatkozók közötti (I. rendű alperesi beavatkozóval 2011. december 12-én, míg a II. rendű alperesi beavatkozóval 2011. december 27-én) szerződés minősül, amely alapján az állami tulajdonban lévő korlátos erőforrásokat igénybe vevő analóg

lineáris médiaszolgáltatási jogosultság gyakorolható.

A szerződések egyértelműen az állami tulajdon hasznosítására vonatkozó adatok, amelyek a hasznosítás feltételeit, az ellenszolgáltatást a maguk összességében határozzák meg. A szerződésekben nem jelölhetők meg olyan pontok, amelyek elkülöníthetően minősülnek közérdekű adatnak, míg az ezt meghaladó adatok nem, mert a teljes szerződések határozzák meg azt, hogy az állami tulajdon hasznosítására milyen összegű ellenszolgáltatás mellett, milyen egyéb meghatározott feltételekkel került sor. A közérdekű adat fogalma ezért nem szűkíthető le a perbeli esetben a „megkötött szerződésekre vonatkozó adat” meghatározásból kiindulva az alperesi oldal értelmezése szerinti „egyes” adatokra, mert az az információ, ismeret, ami a perbeli esetben a közérdekű adat fogalma alá kell hogy essen, a megkötött szerződések egésze tartalmazza.

Tekintettel arra, hogy az igényérvényesítő ezen egységet képező ismeretek kiadását igényelte, nem követelhető meg vele szemben megalapozottan az, hogy ezen belül pontosított és szűkített megjelölést tegyen, az igényét a maga egészében kellett elbírálni.

A közérdekű adat az Info tv. 27. § (1) és (2) bekezdése alapján akkor nem ismerhető meg, ha az a minősített adat védelméről szóló törvény szerint minősített adat, valamint megismerésüket a törvény a 27. § (2) bekezdés a)-h) pontjában megjelölt érdekből korlátozza.

Ilyen korlátozó feltételeket az alperes I. és II. rendű alperesi beavatkozóval kötött szerződésai nem tartalmazzák.

Az üzleti titokra vonatkozó hivatkozás megítélésekor az Info tv. 27. § (3) bekezdése szerinti visszautaló szabályokból kell kiindulni, amely szerint az üzleti titok megismerésére a Polgári Törvénykönyvben (1959. évi IV. törvény – Ptk.) foglaltak az irányadók.

Az üzleti titok fogalmát a Ptk. 81. § (2) bekezdése határozza meg. Az üzleti titokhoz fűződő jog – a Ptk. 81. § (1) bekezdéséből következően – olyan személyhez fűződő jog, amelynek jogosulatlan nyilvánosságra hozatala, vagy azzal egyéb módon történő visszaélés személyhez fűződő jogot sért. Az üzleti titokhoz való jog nem vitásan az I. és II. rendű alperesi beavatkozókat is megilleti, és ennek tiszteletben tartására az alperes – mint a hatósági szerződések megkötésével ezekről tudomást szerző fél – is köteles.

Ezen szabályokból következően merül fel a perbeli esetben az Alaptörvényben is elismert információszabadsághoz fűződő jog és a személyhez fűződő jog – mint alapjogok – közötti összeütközés és a bíróság számára körültekintő mérlegelést igényel, hogy az adott esetben melyik alapjog védelmét ítéli meg indokoltabbnak.

A perbeli esetben az állásfoglalásban segítséget nyújt a Ptk. 81. § (3) bekezdésének a jogvita elbírálására irányadó rendelkezése, amely kimondja, hogy nem minősül üzleti titoknak az állami vagyon hasznosításával, azzal való rendelkezéssel, ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat.

Nem lehet vitatott, hogy a felperes által kiadni kért szerződések ezen jogszabályi rendelkezés hatálya alá esnek. Ezen szabályozás alapján az állami vagyon hasznosítására, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésére irányuló közfeladatot ellátó szervvel szerződő félnek számolnia kell azzal, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségei, illetve megszerzett jogosultságok, az ezeket biztosító feltételek, mint közérdekű adatok megismerhetők, és számolnia kell azzal is, hogy azokat nyilvánosságra kell hozni az erre irányuló igény alapján.

A Ptk. 81. § (3) bekezdésében foglalt jogi szabályozás azonban gondoskodik arról, hogy különösen indokolt esetben az információszabadsághoz való jog a személyhez fűződő jog védelme érdekében törvényi korlátozás alá essen.

Ezen feltételeket fogalmazza meg a Ptk. 81. § (3) bekezdése, amikor kimondja, hogy nem eredményezheti a nyilvánosságra hozatal olyan adatokhoz való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, ha az nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Azzal a másodfokú bíróság is egyetért, hogy a Ptk. 81. § (3) bekezdésében e körben megjelölt adatok példálózó jellegűek, és nem lehet kizárni, hogy vannak olyan egyéb adatok is, amelyek nyilvánosságra hozatalának korlátozása megalapozottnak minősülhet.

Az alperesi beavatkozók alperessel kötött szerződéseinek jellegéből adódóan a törvényben különös módon kiemelt adatfajták egyébként sem tartalmaznak értékelhető szempontokat a szerződések vizsgálatakor, azonban a Fővárosi Ítéltábla is úgy ítélte meg, hogy a jelen perrel érintett szerződések a közérdekű adatok megismerésének lehetőségét korlátozó olyan szerződési feltételeket nem tartalmaznak, amelyek védelme érdekében a szerződések – mint közérdekű adatok – megismerése indokoltan megtagadható lenne.

A másodfokú bíróság még kiemeli azt is, hogy az Mttv. 63. §-a rögzíti azt, hogy az alperesnek a pályázat nyertesével kötött hatósági szerződésében milyen feltételekben kell megállapodnia, ezek között a műsorstruktúra, az időtartama, a műsoridő vállalt kötelezettségként szerepel, amely azt támasztja alá, hogy az ellenszolgáltatás pénzügyi feltételeket meghaladó lényeges elemét képezik a szerződéseknek ezek a kikötések.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy az állami vagyon hasznosítása, az azzal kapcsolatos bármilyen jog megszerzése körében az ellenérték megismerhetősége kiemelt közérdek, és ugyanilyen közérdek azoknak a feltételeknek a megismerhetősége, amelyek kétségtelenül az ellenérték, az állami vagyon hasznosításából befolyó összeg kialakításakor feltételként kerülnek meghatározásra. Így a perbeli esetben is ezen szerződési részletek mind olyan adatoknak minősülnek, amelynek nyilvánosságra kerülésére a vonatkozó jogszabályi rendelkezések tükrében az alperesi beavatkozóknak számolniuk kellett. Az ellenszolgáltatáson kívüli egyéb kötelezettségvállalások a másodfokú bíróság álláspontja szerint jogszabályon alapuló kötelezettségek, illetve olyan általánosan megfogalmazott szerződési vállalások, amelyek nyilvánosságra kerülése az alperesi beavatkozók üzleti tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet nem okozhatnak, figyelemmel arra is, hogy

azok egy része – pl. az alperesi beavatkozók által hivatkozott műsorstruktúra – az eddigi közismert adatokhoz viszonyítottan lényeges eltérést nem tartalmaznak, és az általános megfogalmazáson kívül a tényleges műsorokra utaló pontosításokat sem tüntetnek fel.

Ebben a körben sem az alperes, sem az alperesi beavatkozók nem jeleztek olyan értékelhető bizonyítékot, amely alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint is a szerződésekben foglaltak nyilvánosságra kerülése miatti aránytalan sérelemre lehetne következtetni.

A Fővárosi Ítéltábla mindezeknek megfelelően úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése helyes volt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően az indokolás részbeni kiegészítése mellett helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy a felperesnek perköltségigénye nem volt, valamint hogy a per az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, a másodfokú bíróság a perköltség viseléséről való rendelkezést mellőzte.

Budapest, 2013. február 5.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

Dr. Volein Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl
tisztviselő

